

# Céltiga

Pasaban grupos de mozas entrelazadas. Os mozos decíanllles requiebros, e levaban unha rosa na boca.

Debaixo dos castiros, arrodeando un mantel branco, comían os romeiros o xantar que tragüian as mulleres en cestos, ou o pulpo da festa e as roscas e a froita madura.

Os cegos que andaban pola romaxe púñanse aca-són das merendas, e tocaban a zanfona, a gaita ou o violín, pra que beilasen os mozos, soltos, coas maus outas, castañoleando os dedos, facendo puntos c'os pes ,as antigas bailas do peís.

\* \* \*

Aa beira do camiño que ia á festa, a soma d'unha bidueira, un home fanado, toco e cun cotomelo roxo, cramaba:

—Ouh, que gran disgracia, caballeros! Unha esmola pra lle dar de comer!

E saía ao encontro dos que pasaban c'un xesto de ladrón de camiños, amostrando sóbor de un carro de madeira un ente bruxesco e atrabiliario.

\* \* \*

Outro laio:

—Endexamais premita Deus que eisi se vexan; pra se servir na vida...

E insinaba unhas pernas despidas e retortas coma sarmentos de vides.

Arrastábbase coma un sapo.

Os aldeáns ian deixando as suas esmolas n'aque-la man callosa, coa que se apousaba na terra, pra se arrastar, ao oílo:

—Endexamais premita Deus que eisi se vexan...

\* \* \*

Mais adiante unha cega enloitada cramaba doloridamente:

—Que non-o podo ganar...

Levábaa da man unha nena, chea das molecen-cias da pubertade.

Tiña os seos dreitos e latexantes i-unha face belida e souril. Os homes xa a ollaban con luxuria, i-ela afinda non se decataba.

\* \* \*

Antre a moitedume andaba Tomás.

Tomás tiña unha testa c'unhas longas guedellas de santo, a barba roiba e descuidada i-unha sorrisa melancólica nos belfos grosos.

Levaba riba de si unha chea de farrapos, e ras-caba decote os piollos do peito peludo.

Os rapaces decíanlle:

Baila, Tomás, pra que te vexan as mozas...

E Tomás contestaba convencido.

—A verdade... Aa verdade...

I-escomenzaba a beilar de unha maneira risoria, mentras ría satisfeito coma un ilota.

\* \* \*

De vez en cando pasaba coma unha centella por antre a xente o tolo de Ferreiros, co rosto bermello e conxestionado.

Levaba unha fouce na man e daba uns berros guturales.

As rapazas berraban e corrian medoñentas, i-os homes seguiano coas navallas abertas.

\* \* \*

A gotosa era unha muller nova, que tiña os ollos turbos. Andaba cuáseque despida e viaselle a carne moura.

Achegábase aos grupos, fitándose pasmada.

Cando lle daban os ataques retorcíase na terra, púñanselle estrabóns os ollos e botaba babas pola boca.

\* \* \*

Serafín de Castrolanzán era unha cousa pintores-ca: Coxo, argalleiro e gaiteiro.

Era compretamente coxo. Tiña que ir n'un burro branco ás romaxes.

Faltáballe unha perna i-o corpo era encanixado e

## OBSERVE

Si los cuellos que Vd. usa tienen  
estampada en su interior la

Y en este caso, tenemos la seguridad que está satisfecho de su resultado, porque ha podido comprobar además de su perfecta confección, la resistencia de los ojales y la inmejorable cali-dad de las telas empleadas.

Marca  TRES V.V.V.  
INDUSTRIA ARGENTINA

CALLE ALSINA 1722

ENRIQUE GONZALEZ GARCIA

BUENOS AIRES

Para asegurar una renta ampliamente garantida, adquiéranse

## BONOS HIPOTECARIOS DEL BANCO DE LA PROVINCIA DE BUENOS AIRES

6 % de interés anual y 1 % de amortización anual

Casa Matriz: La Plata

Casa Central: Buenos Aires

Av. Ing. Luis Monteverde 726

Calle San Martín 137 y Bvd. Mitre 451-457